בס"ד

יום **ג'**, **ט'** ב**חשון** תשס"א (**7** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **<u>ט' בחשון</u>**, בשנים האחרונות של בית המקדש השני, נקבע יום זה ל**יום שמחה בירושלים על הכאת חיל צסטיוס-גלוס הרומי עד חורמה** – בשנת 3828 (67 למניינם). [מגילת תענית]

***

הרמב"ם הגיע היום, בשנת 4926 (1165), **לעיר חברון** אחרי עלייתו ארצה. הוא זכה להתפלל בה וקבע יום זה ליום טוב וסעודת הודאה ושמחה. [לוח דבר בעתו]

<u>מתולדות חייו של הרמב"ם (ר' משה בן מיימון):</u>

בשיאו של המאבק לחיים ולמוות בספרד בין הנצרות לבין האיסלאם של אל-מווחידון, החלה פעילותו של הרמב"ם, הדמות שהשפיעה ביותר על היהדות בימי הביניים ובעת החדשה. נולד ב1138- למשפחת דיינים מכובדת בעיר קורדובה. בשנת 1159, לאחר שהאל-מווחידון כבשו את דרום ספרד וכפו את האיסלאם על יהודי האזור, עבר הרמב"ם עם משפחתו לעיר פס שבמרוקו, ושם רכש את השכלתו המקצועית כרופא. בעקבות התחזקות הקנאות המוסלמית בפס, הפליג הרמב"ם בשנת 1165 לארץ ישראל, ששלטו בה, באותה עת, הצלבנים. הוא שהה בארץ כשנה, ובשנת 1166 התיישב עם שפחתו במצרים, והשתקע בפוסטאט – היא קהיר העתיקה. תוך זמן קצר מונה הרמב"ם לרופא בחצר המלוכה במצרים... [ואלה תולדות... 2000]

***

היום, **יום פטירתו של הרא"ש – רבינו אשר בן יחיאל** – מגדולי הפוסקים הראשונים ואביו של רבי יעקב, "בעל הטורים", בשנת 5088(1327). רבו המובהק היה רבי מאיר מרוטנברג, גדול חכמי אשכנז במחצית השניה של המאה ה13-. עם פטירתו בשנת 1293, הוכר הרא"ש כמנהיגם הרוחני של יהודי אשכנז. בשנת 1303 הוא התיישב בספרד והוזמן לכהן כרבה של קהילת טולדו, בירת קסטיליה ונחשב מאז כסמכות הלכתית ראשית בכל קהילות ישראל. בישיבה שהקים במקום כהונתו, הנהיג את לימוד הגמרא על-פי שיטת רבותיו, בעלי התוספות. מתוך לימודים אלה, ערך את ספרו "תוספות הרא"ש" על רוב מסכתות התלמוד. חיבורו העיקרי הוא "פסקי הרא"ש" – ספר הלכות על מסכתות התלמוד הבבלי, שבו מסכם כל הלכה הנוהגת בזמן הזה, מתוך בירור יסודי של דעות הפוסקים הראשונים והכרעה בין הדעות השונות. [פרפראות לתורה]

***

<u>ובדורנו</u>: היום, בשנת תשמ"ח(1987-5748), **הגישה את דו"חה וועדת החקירה הממלכתית** בראשות השופט העליון **לנדוי**. הוועדה נתמנתה לחקור את "שיטת החקירה" והנוהלים של השב"כ, לאחר חטיפת אוטובוס שלוש שנים וחצי לפני-כן.
האוטובוס היה בדרכו מתל-אביב לאשקלון כאשר נחטף ע"י ערבים לרצועת עזה. צה"ל שחרר את החטופים. חיילת-נוסעת ושני מחבלים נהרגו. הריגת 2 מחבלים נוספים ע"י אנשי שב"כ אחרי שנשבו היתה נושא ל"פרשת קו 300" שהיתה לעילה להקמת וועדת החקירה. [ישראל 50]

יום נעים!